

РЕШЕНИЕ

№ 43028

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **7915** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Н. Й. Н., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. И. П., срещу мълчалив отказ на кмета на район „Л.“ на Столична община (СО) да завери молба-декларация като част от нотариалното производство за извършване на обстоятелствена проверка за снабдяване с документ за собственост по заявление с вх. № РЛН25-МД94-4/21.02.2025 г. за поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.4388.689. С жалбата се твърди, че с непроизнасянето на административния орган в 30-дневен срок в изпълнение на задължението си единствено да посочи дали имотът е актуван като общинска собственост или не, е формиран мълчалив отказ, който следва да бъде отменен. Моли преписката да бъде върната на органа за ново произнасяне при съобразяване на дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона. Претендират се разноски.

Ответникът – кметът на район „Л.“ на СО, в съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена в съда, оспорва жалбата. Твърди, че не е налице мълчалив отказ, а забавянето се дължало на натовареността на служителите, ангажирани с обработката на преписките. Изготвен бил и проект на удостоверение, което чакало съгласуване, подписване и регистрация. Твърди също, че отказът е законосъобразен, тъй като за процесния имот е имало издаден акт за общинска собственост. По тези съображения моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна със становищата на страните и с представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по заявление с вх. № РЛН25-МД94-4/21.02.2025 г., подадено от Н. Й. Н., с което е поискано от кмета на район „Л.“ на СО да бъде заверена молба-декларация за снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка за ПИ с идентификатор 68134.4388.689, намиращ се в [населено място], [улица].

От справка на интернет страницата на район „Л.“ на СО се установява, че административна услуга „Издаване на удостоверение за наличие или липса на съставен акт за общинска собственост“ се извършва в 30-дневен срок.

След като в този срок (до 21.03.2025 г.) заявената административна услуга не е извършена, Н. Н. подал жалба по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка на 04.04.2025 г., получено в район „Л.“ на СО на 07.04.2025 г.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

Заверката на молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка за признаване на право на собственост върху имот представлява административна услуга, съгласно §1, т.2, б.,а” от ДР на Закона за администрацията и е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.3 от АПК.

Съгласно чл.25, ал.1 от АПК, дата на започване на производството е датата на постъпване на искането в компетентния административен орган, в който то е подадено. Сроковете за произнасяне по такива искания се уреждат в чл.57 от АПК, а непроизнасянето в срок, според чл.58, ал.1 от АПК се смята за мълчалив отказ да се издаде акта.

В случая Н. Й. Н. е подал заявление за извършване на административна услуга на 21.02.2025 г. С оглед на това обаче, че на интернет страницата на район „Л.“ на СО е предвиден 30-дневен срок за извършване на административната услуга, както и че в този срок органът не се е произнесъл, за заявителя срокът за обжалване на мълчалив отказ е започнал да тече от 22.03.2025 г. Жалбата, видно от датата на обратната разписка (л.7 от делото) – е подадена на 04.04.2025 г. и получена на 07.04.2025 г., което обстоятелство не се оспорва от ответника. Поради това съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.2 от АПК (в приложимата му редакция, обн.ДВ, бр.30/2006 г.). Жалбата е подадена от надлежна страна - заявителя на административната услуга, срещу подлежащ на обжалване административен акт (мълчалив отказ) и при наличие на правен интерес от оспорването му. С това съдът приема, че жалбата, с която е сезиран е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е и основателна.

Жалбоподателят е поискал извършване на административна услуга - заверка на молба-декларация, необходима му за снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка при условията на чл.587 от ГПК. Съгласно §8 от ПЗР на АПК, уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Съгласно чл.57, ал.2 от АПК, административният акт по чл.21, ал.3, какъвто акт представлява заверката на молба-декларация, се издава до 7 дни от датата на започване на производството. Според ал.7 на същия законов текст, когато трябва да се поиска съгласието или мнението на друг орган, срокът за издаването на акта се смята съответно продължен, но с не повече от 14 дни, като в такъв случай административният орган незабавно уведомява заявителя за удължаването на срока (ал.8). В случая ответникът твърди, че от него са предприети действия по извършване на административната услуга, като е изготвен и проект на удостоверение. По преписката обаче липсват доказателства, а и ответникът не оспорва, че заявителят не е уведомяван за това.

Съдът намира за незаконосъобразно удължаването на срока за извършване на административната

услуга, който е нормативно уреден. Това означава, че органът е имал 7-дневен срок за произнасяне по подаденото до него заявление. В случая заявлението е подадено на 21.02.2025 г., което означава, че кметът е следвало да се произнесе по него най-късно на 28.02.2025 г.

Непроизнасянето в този срок означава, че е формиран мълчалив отказ по чл.58, ал.1 от АПК, който следва да бъде отменен, а преписката – върната на административния орган за ново произнасяне с указание за извършване на поисканата административна услуга в срока по чл.57, ал.2 от АПК.

Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл.587 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) по издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. В молбата-декларация ответникът е длъжен да впише обстоятелствата, такива каквито е установил при проверката, без да има право да извършва преценка на факти, обуславящи претендираното право на собственост. Отговорът на направеното искане не предполага преценка на административния орган по отношение на правото на собственост. В този смисъл не може в рамките на извършване на административна услуга органът да оспори правото на собственост на заявителя на тази услуга, както е посочено от ответника. Компетентен да признае или да отрече право на собственост на заявителя е единствено нотариусът, в чиято компетентност е извършването на обстоятелствената проверка. А исканата услуга се състои единствено в удостоверяване на определени обстоятелства - има ли съставен акт за общинска собственост за конкретно посочения имот и ако да - да се посочи актът, и само тези удостоверителни действия са в кръга на компетентността на административния орган. Отказът за извършване на административната услуга по аргументи, свързани с евентуален спор за принадлежността на правото на собственост, представлява превратно упражняване на власт. Административният орган не може да злоупотребява с властта си и да пречатства осъществяването на чужди права, при положение, че законосъобразният начин за решаване на спорове за собственост е свързан с търсенето на защита по исков ред.

Изложеното обоснова извод за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, което налага неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Същите възлизат на общата сума от 1010 лв., от които 10 лв. за заплатена държавна такса и 1000 лв. за адвокатско възнаграждение. Разноските са своевременно поискани, като са представени и доказателства за реалното им заплащане. Неоснователно е направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което е в границите на посочения в Наредба № 1 за възнаграждения за адвокатска работа минимум, като фактическата и правна сложност на делото и осъщественият обем и качество на адвокатска защита не предполагат намаляването му.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. второ и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Й. Н. мълчалив отказ на кмета на район „Л.“ на Столична община да завери молба-декларация като част от нотариалното производство за извършване на обстоятелствена проверка за снабдяване с документ за собственост по заявление с вх. № РЛН25-МД94-4/21.02.2025 г. за поземлен имот с идентификатор 68134.4388.689.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на район „Л.“ на Столична община за произнасяне по заявление с вх. № РЛН25-МД94-4/21.02.2025 г. за заверка на молба-декларация за поземлен имот с идентификатор 68134.4388.689 в 7-дневен срок от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА район „Л.“ на Столична община да заплати на Н. Й. Н. сумата от 1010 (хиляда и десет) лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: